

Előfizetési árak:

Égész évre · 20 kor. — fill.
Félévre · 10 > — >
Negyedévre · 5 > — >
Egy óra · 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hir-
petések elfogadtnak.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk

Közterheink

Pécs, 1901. november 6.

Érzi azt a város minden adózó polgára, hogy városi gazdálkodásunk olyan mederben folyik, a mely nemcsak a várost, mint közületet juttatja a tönk szélére, de a város lakosságának teherviselési képességét is teljesen kimeríti. Olyan város, a melynek lakosságát jórésben a városi terhek viselése alól mentes tisztviselők képezik, a melynek ipara és kereskedelme egy két nagyobb gyár kivételével csupán a helyi fogyasztás kiszolgálására szorítkozik, a melynek se gyümölcsöző tőkéje, se számbavehető jövedelmező birtoka nincsen: az olyan város manapság, mikor a gazdasági pangás különben is általános, csak úgy kerülheti el a tönkrejutást és polgárainak kizsárolását, ha szükségleteit a lehető legszűkebb körre szorítja s nem ragadtatja el magát a könnyelmű gazdálkodást mentegető ama csillogó frázis által, hogy a városnak a modern kor kívánalmái szerint haladnia kell s ha eme kívánalomnak nem tesz eleget, tespedésbe esik.

Hát látjuk, hogy Pécs városát ez a modern haladás hová vitte. Közterheink olyan óriási haladást mutatnak, a lakosság kereseti viszonyai pedig annyira haladnak visszafelé, hogy maholnap szökni lesz kénytelen a mecsekalji metropolisból, aki csak teheti, mert nem bírja el a város által rárótt közterheket.

A város tanácsa ugyan mindannyiszor, mikor valami költséges újítást hoz javaslatba, azzal vigasztalja a közgyűlést, hogy hiszen más városokban 70—80% a városi pótdó, mi pedig beérjük 48, illetve a legutóbbi közgyűlésen megszavazott 49% pótdóval is. Pedig hát ez a példázgatás nagyon szerencsétlen, mert azokban a 70—80%-ot szedő városokban az ipar és kereskedelem hasonlithatatlannul virágzóbb, mint nálunk; aztán azok a városok költségvetésük egybeállításában és a pótdó megállapításában legalább összinték, a mi nálunk teljesen hiányzik.

Mert a 49%-os pótdó nem egyéb szemfényvesztésnél; tiszta és őszinte számításal felrug biz az ennek kétszeresére is. De hát láttuk a legutóbbi közgyűlésen is, hogy milyen megütközéssel fogadta a

tanács Szuly Jánosnak azt a felszólalását, a melyben kimutatta, hogy pótdónk, mindent összevéve nem 48—49%-ot tesz, hanem felmegy 97%-ra s ennek következtében határozottan ellenzett minden újabb emelést, hanem e helyett a kiadások megszorítását javasolta.

Most aztán a tanács maga hivatalosan elismeri, hogy Szulynak teljesen igaza volt. Lapunk tegnapi számában közöltük a tanácsnak azt az előterjesztését, a melylyel az iparos és kereskedő tanonciskolai költségvetésnek 4960 koronára rugó hiányát az államkincstár által fedeztetni kéri.

Ebben az előterjesztésben a tanács elmondja, hogy a községi pótdót az azelőtti 25 százalékról negyvenkét százalékra, majd 1902. évre a betegápolási pótdón kívül 49% ra kellett emelni, de ezenkívül az említett betegápolási pótdó 3%-ot, a külön szedett köztisztasági pótlék 5%-ot, a vízadó 5%-ot, a házbérkrajcárok 3%-ot, az utadó 9%-ot tesznek s külön vízbérek is terhelik a háztulajdonosokat úgy, hogy a községi adótermészetű és egyéb járulékok — máris mintegy 80—90 százaléknak felelnek meg, melyeket már fokozni nem lehet.

Ime tehát a tanács hivatalos iratban is elismeri, hogy a *községi adó természetű terheink járulékaikkal együtt 80—90 százaléknak felelnek meg*. Pedig a tanácsnak ebbe a számításába is beleszúzott egy kis hiba, a mennyiben a házbérkrajcárt csak 3%-os pótdónak mondja, pedig hát tudvalevő, hogy a házbérkrajcár nem az állami adónak, hanem a nyers házbérjövedelemnek képezi a 3%-át; a valóságban tehát megfelel az állami házbéradó után járó 19% pótdónak.

Mi hát ebből az üdvösséges tanulság? Az, hogy a tanács soha sem volt őszinte, mikor valamit ki akart vinni, a mi a város terheit szaporította, csak azért, hogy hivatkozhassek arra, miszerint más városokban a pótdó 70—80% körül jár, míg mi az 50%-on is alul vagyunk. Így sikerült aztán a város költségvetését állandóan olyan tételekkel megterhelni, a melyekkel, tekintettel a fönnforgó gazdasági rossz viszonyokra, legalább is várni kellett volna, míg azok megjavulnak.

Ilyen tétel volt a tisztviselők fizetés-emelése, a melyről már akkor, mikor ja-

vaslatb: lett hozva, kimutattuk, hogy mennyire időszerűtlen; hisz a városi tisztikar akkortájt éppen csaknem kivétel nélkül előléptetésben részesült s így tisztviselőink az elnyert magasabb állásokkal járó nagyobb javadalmazással beérhették volna legalább is addig, amíg a városok pénzügyi viszonyainak kilátásba helyezett törvényhozási rendezése bekövetkezik.

De hát ennél a kérdéssel is hiányzott az őszinteség. Ugy tüntették föl a dolgot, hogy a fizetésemeléssel járó költségtöbbletet java részben a községi adó alól mentes tisztviselőktől és katonatisztoktól fogják bevasalni, közvetlenül ezektől szedendő házbérkrajcárok révén. Pedig tudniok kellett, hogy ez a fennálló törvény rendelkezése szerint nem lesz keresztülvihető. De így tették a javaslatot, mert azt tudták, hogy ha a fizetésemelés fedezésére szánt házbérkrajcárt a háztulajdonosokra javasolták volna kivettetni, akkor a közgyűlés sem a fizetésemelést, sem a fedezetül szánt házbérkrajcárt nem szavazta volna meg.

Nem mondjuk, hogy tisztviselőinkre a javított fizetés rá nem fér, sem azt, hogy a modern városi intézmények létesítése és fejlesztése fölösleges: de az előrelátó gazda szükségleteit is megszorítja akkor, mikor rendes jövedelmeiből nem telik mindarra, amit beszerezni jó is, szép is lenne s amit állására való tekintettel mások is elvárnának tőle. Ezért csak a könnyelmű ember veri magát adósságba, míg az okos gazda bevárja előbb azt a jövedelmet, a melyből jut a jóra, szépre és a dekorum követelményeire is.

Mert legegyszerűbb, de legelemibb szabálya is a helyes gazdálkodásnak: addig nyujtózzál, ameddig a takaród ér!

* **Mandátumok veszélyben.** A vidéki képviselőválasztásoknak bár a tiszta választásjegyében kellett volna letolyniok, az egyes mandátumok ellen beadott petíciók egyre szaporodnak s ez a szaporodás meg nem áll, a mig az utolsó pótválasztástól számított harminc nap el nem telik. Soha ilyen özőne a kérvényeknek el nem lepte a bíráló bizottságokat. Ezeknek a bizottságoknak a többségét mindig az nrakodó párt képezte s

A Béka-boltban

Pécs, Irgalma sok-utca 10.

Óriási nagy raktár férfi szövetekben

u. m. finom Mandarin téli kabátoknak, valamint cheviott, gráci loden öltönyökre.

Dus raktár van női szövetekben, vászon, kanavász, chiffon és menyaszonyi kelegyekben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

a Tisza, később a Bánffy-féle választások érelték meg a köztudatot, hogy bennök az igazság nem kereshető s annál kevésbé található meg. A választási szabadságon elkövetett erőszakot ezen bizottságokban helyezett védelem alá, úgy, hogy még csak egy Bánffy-Tisza-rendszerű választás kellett volna ahhoz, hogy többé senki se vegye igénybe a kérvényezésben lefektetett reparációját a jog megsértésének. Egészen természetesnek találjuk, hogy az új rendszerben, mikor a legfőbb bírói fórum ítélkezik a választások érvényessége főfőtt, szaporodnak a kérvények. Talán tülön-tül is, mert majdnem hatvan kérvény, akkor, amidőn a hivatali erőszak a választások egész vonalán állítólag szünetelt, kissé sok. Hogy több-e az elégnél, azt a kuria ítélezése mutatja meg, a mely november 30-tól kezdve egész hosszú sorozatban bonyolítja le a választási ügyeket. — A rengeteg sok kérvény majdnem mindegyike a veszteségeket panasolja. Vesztegetett itt a jelölt, amott annak megbízottja, másutt látszólag egészen érdekeletlen egyéniség korrumpálta a választókat. Mennyi az igazság ebben a sok vádban, azt a Kuria döntése fogja kideríteni. Azok, a kikre a pénzzel való korrupció bűnét rásüti a kuriai ítélet, bűnhődni fognak. És a választási ügyekben tett kuriai ítéleteknek bizonyára meg lesz az az engesztelő hatásuk, hogy a közönség nemcsak polgári és büntető ügyekben találja meg az igazságot, hanem a politikában is. De a sok hebizonyított, a még több kétségben maradt vesztegetési vád szörnyű ítélet a közérkölcseiségi állapotokra. Hogy ennyi választókerületben, oly sok jelölt és egyéb tudta és merte megkísérteni a politikai függetlenséget, a szabad elhatározást pénzzel, az csak azt bizonyítja, hogy a korrupció az új souverain Magyarországon nagyon otthon van. Egy pár bírói ítélet nagyon kívánatos ennek az új souverainnek a detronizálására.

Hírek.

Pécs, 1901. nov. 6.

Lajoska mesél.

(Mese.)

Irta: Albert bácsi.

Hajdanában danában, még a régi világban, élt egyszer egy szegény ember egyetlen fiával, a kis Lajoskával.

Történt egy napon, hogy a kis Lajos több pajtásával a mezőn játszadozott. Jökedvel kergetődztek, hancuroztak s ügyet sem vetettek arra, hogy az égen sűrű, fekete felhők kergetődztek, teljesen elfedve a napot, egyre jobban borult, utoljára is sűrű cseppekben hullott alá az eső.

Most már félbe hagyták a játékot és kiki azon iparkodott, hogy minél előbb érjen haza.

Lajoska sem vette tréfára a dolgot, hanem, hogy az eső is mind sűrűbben és sűrűbben hullott, most már a csobogó sárban szaladt a falu felé. A játszó hely nem volt valami messze a falutól, de azért csurom-viz lettek, míg elértek haza.

A szegény ember megpirongatta Lajoskát, amiért előbb nem tért haza, s most áázva a hideg esőtől még bele is betegedhetik, de hogy Lajoska belesimpaszkodott nyakába, fogadkozott, hogy soha, de soha többé künn nem marad, csak megbocsájtott neki.

Másnap Lajoska nem kelt fel a rendes időre. Édes atyja oda ment hozzá és megcírógatva piros arcocskáját, így szólt:

— Az arcod igen forró, beteg vagy talán?

— Nem vagyok beteg, édes apikám, — felelte Lajoska, — de kérlek maradj, ülj le az ágyam szélére.

A szegény ember elkomolyodott, majd csak, hogy sirva nem fakadt.

— Édes kis fiacskám, hiszen itt maradnék én te melletted, de lásd, szegények vagyunk, nekem naphosszat dolgoznom kell, hogy a mindennapi kenyeret megszerezhessem.

— Oh Istenem, — szólt Lajoska szomorúan, — hát miért is vagyunk mi szegények.

— A jó Istenke úgy akarta, édes gyermekem, — felelte a szegény ember, — a kiket a jó Istenke szeret, azokat szegénységgel áldja meg. A gazdagoknak ezen a földön van a mennyországuk, de megszenvednek majd érte

a tulvilágon. Mi itt szenvedünk és ha a jó Istenke megelégette szenvedéseinket, örök, soha nem muló boldogsággal jutalmaz majd.

— Akkor hát csak menj édes apika, dolgozzál, — szólt Lajoska, miköztt szemecskéi könnyel teltek meg. — Én majd addig imádkozom, hogy a jó Istenke áldja meg a kezed munkáját.

A szegény ember, fájo szívvel bár, elbucsuzott Lajoskától, vállára vetette kapáját, kaszáját s elindult munkába.

Egész nap dolgozott, hogy csak úgy hullott a verejték arcáról, de a gondolata folyton otthon volt fiacskája körül. Alig várta, hogy beesteledjek, hogy haza térhessen kicsi betegéhez.

Az idő nagyon lassan telett. Máskor, szinte úgy kergették egymást az órák, míg most csak nem akart esteledni.

Végre lement a nap, a szegény ember nagyot sóhajtott, aztán vállára vetette kapáját, kaszáját s indult haza felé.

Minél közelebb ért házikójához, szive mindjobban összezorult. Még csak néhány lépés, és otthon van.

Máskor, ha estenden haza tért munkájából, Lajoska hangos szóval futott eléje, köszöntötte mosolyal, öleléssel, a Jézuska nevével. Most csendes a ház, Lajoska nem jó.

A szegény ember szorongó szívvel nyitott szobácskájába. Lajoska, hogy megpillantotta édes atyját, felült ágyában, kezecskéit kitérta s örömpreső szívvel szólt édes atyjához:

— Jöjj, jöjj, édes apikám, már oly igen várlak.

— Itt vagyok, édes gyermekem, — szólt a szegény ember, szeretettel ölelve magához Lajoskát, — még mindig beteg vagy?

— Nem, — felelte Lajoska, — nem vagyok beteg, csak téged vártalak, édes apikám. Ugy-e most ide ülsz az ágyam szélére s nem is megy el tőlem. Ugy-e édes apikám?

A szegény ember megtörölte szemét, aztán leült Lajoska ágya szélére.

— Ugy, édes apikám, — szólt Lajoska, — most mesélj, oly igen szeretem hallgatni mesédet.

A szegény ember alig jutott szóhoz. De hogy is tudott volna most mesélni. Előtte feküdt gyermeke, kipirulva a láztól, betegen és neki nincs senkije, a ki csak egy csepp vizet is hozzon. Szegénységében nincs költsége orvosra, patikára, pedig beteg a fiacskája,

szive erősebben ne dobogjon és néhány óra múlva ne heverjen labai előtt, neki örök szerelmet biztosítva. — Végre Lakos is bírhat szívvel s nem azért szereti Leonórá, mert én is szeretem. Jóllehet az ő szive is úgy lelkesül minden szépért, minden nemesért, mint az enyém. Hogy pedig Leonóra bájai az ő szivét is szerelemre gyújtották, azt te sem fogod csodálni.

Én örömmel néztem az ő kinos vergődését. Tudtam, mily hiába való minden fáradtsága, tudtam, hogy Leonórámnak hiába erőszakolja fel szerelmét s a legnagyobb kárörömmel vettem tudomásul Lakos csufos vereségét. Mily büszke voltam, mily magasan hordtam fejemet s mily szivesen adtam volna tudtára a világnak: hogy én dicsekedhetem a város legszebb, legkedvesebb leányának szerelmével. Emlékszel-e arra a kis mulatságra, a melyet ennek a kudarnak öröme rendeztem? Emlékszel-e arra a bájos éjjeli zenére, a melyet akkor annak a kedves lánynak adattam? A mikor Bódi Bandi bandája megható, fülbemászó hangon húzta:

Nem igaz, hogy a lány hűtlen,
Nem igaz, hogy hű ne legyen,
Szereti szerelmesét,
Fel is áldozza mindenét.

Ekkor kinyitott az ablak s keretében megjelent a bájos Leonóra. Tudta az édes, hogy mit szólnak Bódi Bandi hurjai. Boldogan vo-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A szerelem örültje.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Irta: Lőbl Leó.

Kedves barátom!

Bizonyára tudomásod leszen áthelyezéséről. Tudomást szerezhettél azoktól a kárörvendő »jóakaróimtól,« a kik eddigi sikereimnél mindig az első üdvözlők voltak, azoktól, a kik képmutatásukkal akartak engem megnyerni s a mely részben sikerült is nekik. Most tudom, kik voltak ők nekem, mennyire vitték aljas, behizelgő modorukkal. Ők elérték céljukat! Hisz nem volt ez egyéb, mint hogy elválaszszanak engem az én drága Leonórámtól. Ezt is elérték! Most itt töltöm napjaimat, itt dolgozom kora reggeltől késő napestig, mindig oda gondolva, abba a kis városkába, a hol életem legszebb s talán legboldogabb napjait töltöttem. Igen, boldog napok voltak azok, a melyeket ott töltöttem, ott élveztem amellet a szerető lény oldala mellett, a ki visszautasított fényt, pompát és uri méltóságot, csak az én kedvemért, hogy azon férfi oldala mellett élhesse napjait, a ki szereti őt oly igazán s oly tiszta szívből.

Hisz te tudod, kedves barátom, mit követett el Lakos Béla, a gögös dzsentri, hogy

boldogságunkat megzavarja, hogy Leonórámat eltántorítsa tőlem. Mi mindent ígért neki, négy fogatu kocsit, aranyzinoros ruháju kocsist, társalgónót stb. Mindez nem vonzotta őt. Ő csak szeretni és viszontszerettetni vágyott, ezt pedig Lakos oldalán nem élvezhette volna soha. Érettem, szegény hivatalnokért, megvetette az összes kincseket, megvetett fényt és pompát — csak hogy az enyém lehessen. Inkább az én oldalamon koplalni — mint Lakos oldalán gummikerekű kocsiban végigrobogni a főváros aszfaltján. Megérdemelné ezt a sorsot — és én mégsem nyújthatok szerény fizetésből, a melyet úgy körmölök össze, neki semmi fényűzést, s csak nehezen egy szerény otthonocskát.

Neked nem kell elmondanom, miszerint mindez csak megerősítette bennem azt a megdönthetetlen fogadalmat, hogy Leonórámat mielőbb boldoggá teszem. S bár torlódjanak az akadályok toronymagasságnyra, megesküdtem, hogy erős akaratommal s két karommal le fogom győzni azokat. Te élő tanuja leszesz ennek a küzdelemnek és harcnak. Te ismeresz engem, ismered Leonórámat, tudod azt is, hogy én és ő csak úgy lehetünk boldogok, ha örökké, elválaszthatatlanul egymáséi lehetünk.

Én nem veszem rossz néven Lakos Bélától, hogy ő is szereti Leonórá. Hisz olyan kedves, olyan aranyos kis leány! S ha szólasra nyitja ajkait, lehetetlen, hogy az ember

nagy beteg. Meg-meg simogatta kérges tenyerével Lajoska arcát s remegő hangon szólt:

— Nem tudok én most mesélni, édes gyermekem. Valami úgy szorítja a szívemet.

— Hogy távol voltál édes apikám, — szólt Lajoska mosolyogva, — az én szívem is fájt, de most már örülök, hogy itt vagy melletttem.

— Szegény, szegény kis gyermekem, — sóhajtott a szegény ember.

— Nem vagyok én szegény, — felelte Lajoska édes atyját átölelve, — hiszen van én nekem egy jó édes apikám.

— Nekem meg egy aranyos kis fiacskám, — szólt vissza a szegény ember.

Lajoska körül tekintett a szobában, aztán így szólt atyjához:

— Édes apikám, ha meghallgatod, hát mesélek.

— Mesélj, kicsi virágom, mesélj, — felelte a szegény ember könybe lábadt szemekkel.

— De ne szólj közbe, édes apika, — kérlelte Lajoska atyját, — mert akkor elfelejtem ám.

— Nem szólok közbe, édes fiacskám, — felelte a szegény ember, — csak mesélj.

Lajoska fölült ágyában, köhécselt néhányat és belefogott meséjébe:

— Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis fiúcska, a kinek Eduska volt a neve. Nem volt már Eduskának se anyja, se atyja, egyedül éledgett, mint aféle árva.

— Elfáradsz édes gyermekem, — szólt a szegény ember Lajoskához.

— Apika, — felelte Lajoska szemrehányólag, — hát nem ígérted meg, hogy nem fogsz közbeszólni?

— Nem szólok nem — csitította édes atyja.

— Hát történt egyszer, hogy Eduska elment az erdőbe eprézni. A mint megy, mendégél, egyszerre csak egy nagy sárkány került elébe. Eduska megijedt a sárkánytól és elfutott. Amint szaladt, hegyen-völgyön, tuskön-bokron keresztül, a sárkány folyton nyomában volt.

— Egy fordulónál Eduska elbukott, a sárkány erre feléje kapott s egy szempillantás alatt már a felhők között repült vele.

— Nagyon magasan repült a sárkány Edussal, a felhőkön, de meg a csillagokon is fölül, egyszerre csak . . .

nultam haza. De ki hitte volna, hogy az a boldogság nem teljes? Mig én boldogságtól duzzadt kebellem, örömtől sugárzó arccal jártam, az idő alatt dolgozott ellenem az ármány, hogy tönkre tegyenek. Sajnos, részben sikerült is nekik. Lakos eszeveszetten járt, mindent elkövetett, hogy engem erkölcsileg tönkre tegyen. Azt hitte, ha Leonóramat elidegeníti, ő lesz a helyzet ura. Saját s rokonai befolyása folytán sikerült neki az, hogy engem S. . . ről elhelyeztek. Elhelyeztek ide, a hol nélkülözni kell azt, ki nekem legkedvesebb e földön. Azt hitték, Leonóram el fog feledni s én is újabb ideált szerzek. Csalódtak! Szerelmem sokkal mélyebben bocsájtotta gyökereit szívembe, semhogy gonosz kezek azt onnan kitéphették volna.

Távol vagyok tőled, igen távol, imádott lény! De tudd meg, szerelmem most erősebb, hatalmasabb, mint azelőtt, s bárhogy esküdjön össze ellenem a sors, Te az enyém leszel, vagy senki másé e földön! Bizok benned, bizok állhatatosságodban s szerelmedben!

Lásd, kedves barátom, ilyen a sors, ilyenek az emberek! Leonóramnak apja tudja, ismeri szerelmünket, tudja, hogy ez a két fájó szív inkább lemond az életről s az összes földi örömeiről, inkább kész meghasadni, mint lemondani szerelmük tárgyáról, mégis szétválasztani akar bennünket, szétválasztani azokat, a kiket az Isten is — s ez nem lehet másképp — egymásnak teremtett. — Istenem, miért

— Leesett a kis Eduska? — szólt közbe a szegény ember.

— Ugy-e mondtam édes apika, — szólt rá türelmetlenül Lajoska, — most la, elfelejtettem a mesémet.

— Csak gondolkodj édes fiacskám, — biztatgatta Lajoskát édes atyja, — majd eszedbe jut. Mesélj csak, többé nem szólok közbe.

— No, szerencse, — felelte Lajoska, — most ismét eszembe jutott. Hát egyszerre csak a mennyországba értek. A sárkány ott letette Eduskát és tovább röpült. Eduska egy ideig sirdogált a mennyország kapujában, végre is felbátorodott s megzörgette a nagy aranyos kaput.

Nemsokára Péter bácsi jelent meg a kapuban s megkérdezte Eduskától:

— Mit akarsz kis fiam?

— Jaj, édes bácsi, — felelte Eduska, — egy nagy sárkány hozott ide, most nem tudom, mihez kezdjek.

— Bizonyára nem fogadtál szót szüleidnek s azért hozott ide a sárkány — szólt Péter bácsi.

— Hiszen nincsenek is szüleim. Árva vagyok.

— Árva? — szólt Péter bácsi jóakaratosan, — akkor a jó Isten visel rád gondot. Jöjj csak be kis fiam.

Péter bácsi kézen fogta Eduskát s bevezette a mennyországba. Jaj, édes apikám, ott olyan szép.

— Láttad már? — kérdezte a szegény ember.

— Hogyne, nézd csak édes apikám, ott fölül aranyos trónuson a jó Istenke ül, körülötte nagy szakállu szentek, szárnyas angyalok. A szentek imádkoznak, az angyalok énekelnek, muzsikálnak.

Ezzel Lajoska visszahanyatlott ágyába.

— Ugy-e édes apika, én is elmehetek oda az angyalok közé? Igen, elmegyek. Isten veled édes apikám, Isten veled.

Lajoska egyet sóhajtott és azon pillanatban már ott volt lelke az angyalok között.

*

Ha szót fogadtek apikának, anyikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra édes kis olvasóim, pá. A jó Isten legyen velünk.

nem rendezted úgy be, — hogy két szerető szív minden nehézség, minden akadály nélkül egyesülhessen! Nem ismered már könyörületet? Mért nem tézel már csodát, hogy megtörné azoknak nyakasságát, a kik minden áron vesztünkre törekszenek?! Lehetetlen, hogy ne tekints reánk a magasból, lehetetlen, hogy tovább hagyj bennünket szenvedni.

Hisz ez a kín, ez a határtalan szenvedély megöli engem. — Nem; nem öl meg — agyonkinoz — örültté tesz. Talán már örült is vagyok! Gondolataim le vannak bilincselve; minden idegem mintha parázsban volna. Szüntelen előttem lebeg ő, a drága arc, s ha feléje megyek, hogy karjaimba zárjam, eltűnik s karjaim az ürességbe, a nagy semmibe tárnak. Miért is tanultam meg szeretni? — Mily boldog vagy te! Hisz te nem tudod, mit tesz az szeretni, te nem tudod, milyen pokoliak azok a kínok, a melyeket kiállnia kell az emberi kebelnek, a melynek megismernie kellett azt az érzelmet, a melyet a gyarló emberiség — boldogságnak nevez! Te vagy az egyedüli, a kinek elmondhatom bumát, bár nem ismered ezt a fájdalmat, nem érezted ennek keserveit soha. Mégis, nem kívánok mást tőled, mint azt, hogy sajnáld meg a te boldogtalan barátodat s kérd velem együtt a szerelem Istenét, hogy végre elégelje meg a szenvedést és változtassa meg a szívtelen szülőket nézetét, hogy ne csak a fény és pompa

Napirend 1901. november 7-én.

Naptár: csütörtök, nov. 7. — Róm. kath.: Engelbert. — Prot.: Engelbert. — Görög-kel. (okt. 25.) Marcián. — Zsidó: Marchesvan 25. — Nap két 6 óra 39 perckor; nyugszik 4 óra 16 perckor. — Hold két 2 óra 40 perckor éjjel; nyugszik 2 óra 23 perckor délután.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös idő, helyenkint csapadék várható.

A kertészeti-egylet választmányi ülése a városházán 4 órakor.

Színház: »Kis mama«, vigjáték.

— (Az új püspökök a hivatalos lapban.) A »Budapesti Közlöny« mai száma közli, hogy a király a vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére dr. István Vilmos felszentelt püspök, szombathelyi káptalani helynök és kanonokot szombathelyi püspökké, sárvári és felsővidéki gróf Széchényi Miklós pápai praelatus, esztergomi kanonok, jaáki apát és a Pázmán-intézet igazgatóját győri püspökké, és dr. Városy Gyula pápai praelatus, címzetes apát, kalocsai kanonok és a budapesti központi papnevelő-intézet igazgatóját székesfehérvári püspökké kinevezte.

— (A jogászok ismerkedési estélye.) Régi idők kedves szokását eleveníteni föl ma este a mi örökké vidám aranyifjúságunk, jogászságunk. Ismerkedési estélyt rendez. Igaz, egy kicsit későn, hiszen már csaknem két hónapja folynak az előadások a joglyceumon, hanem azért megtartják; tavaly elmaradt. Ennek megmaradt egész éven át rossz hatása. Jogászaink ugyszólván nem is ismerték egymást. Ridegen mentek el egymás mellett. Hanem úgy látszik az idén egy zászló alá tömörülnek majd, az egyetértés és béke zászlaja alá. Ma este nyolc órakor tartják ez ismerkedési estélyt, a melyre a tanári kart is meghívták.

— (Ujabb adomány a jogászbandának.) Tegnap este közöltük a jogászbanda köszönetét mindazoknak, a kik szivesek voltak, mint pártoló tagok különböző összegekkel az egyesület költségeinek fedezéséhez hozzá járulni. Ma újabb adományról

s ha ne az enyém, de leányuk boldogsága lebegjen szemük előtt.

Dolgozni akarok, az éjjelt nappallá akarom tenni s magam ha koplalok is, — csak Leonóra, Leonóra, Leonóra legyen az enyém! Szerelmemet s mindent neki nyujtok, feledtetni fogom vele a felajánlt fényt, pompát, hogy boldogsága teljes legyen.

S ha minden hiába volna; ha az Isten nem hajlandó csodát tenni, úgy magam teszek olyat, hogy bámolni és beszélni fogtok rólam. Ekkor tudják majd meg, mit tesz az szeretni! Előttem egy üvegcsé — ismered a tartalmát? Boldogító italt rejt az. Egy csepp belőle örök boldogságot nyujt. Mellette egy villogó szerszám Tudod ez mi? Tör! Ez segítségemre lesz a boldogság elérésében. S ha mindez nem elég, van nekem még valamim! Folytassam? Nem, nem folytatom, mert félek, elmém elhagy, vagy már el is hagyott! Forog minden körülöttem, fejem mintha izzó parázsban volna. Könyezni sem tudok már! Istenem, mi lesz belőlem. — Mi lesz Leonórámmal? — Boldogok leszünk. — Enyém lesz Ő, a drága lény! — Mit? — Hisz már az enyém — itt van a karjaimban! Eljössz esküvőnkre — te lesz vőfélyem! De siess, siess, mert holnap lesz már, nem, ma lesz még, — már meg is volt. —

Leonóra az enyém, — az enyém — boldog vagyok. — —

értesít bennünket a jogászbanda vezetősége. A »Nemzeti Kaszinó« volt szives 50 koronát jut-atni az egyesületnek, melyért a vezetőség ez uton is köszönetét fejezi ki.

— **(A mohácsi footbalkedvelő ifjuság)** folyó hó 9-én, az iparosok olvasó-körének nagytermében műkedvelői előadással egybekötött táncmulatságot rendez. Kezdeté 8 órákor. Belépti díj: személyenkint 2 kor. családjegy 4 kor. Szinre kerül: A száka. Vigjáték 1 felvonásban. Irta: *Mocsári Béla*. Személyek: Szabó Kálmán, járásbíró *Boda Géza*; Irén, a felesége *Prezlmayr Margit* k. a.; Dr. Kalmár Géza, orvos *Schmidt Károly*; Klementin, szakácsnő *Littav er Ilonka* k. a.

— **(A katolikus nagygyűlésből.)** A magyarországi katolikusok nagygyűlése most folyik Budapesten. A nagygyűlés egyes szakosztályai a különféle keresztény-társadalmi kérdésekről értekeznek. Köztük a harmadik szakosztály ülésén, melynek a keresztény szociális és kharitatív tevékenység volt a tárgya. *Kirschanek Ödön*, bar. szentiváni plébános is felolvasást tartott a keresztény mértékletességi egyletekről.

— **(Ujságírók ösztöndíja.)** A vidéki hirlapírók szövetségének tavalyi, *Pécsett* tartott gyűlésén *Benedek Árpád*, a szövetség igazgatóságának tagja indítványt tett az iránt, hogy a szövetség vidéki ujságírók részére utazási ösztöndíjat létesítsen. Az indítványt akkor elfogadták, s most a szövetség elnöksége ki is írta az első 500 koronás ösztöndíjra a pályázatokat, a következő feltételekkel: A pályázati kérvények legkésőbb 1901. december 1-ig a szövetség elnökségéhez nyújtandók be. 2. Elkésve érkezett pályázati kérvények figyelembe nem vétetnek. 3. A folyamodó hirlapírók kérvényükhöz pontos és részletes utitervet csatolnak. 4. A tanulmányutnak legalább hat heti időtartamnak kell lenni. 5. Azon hirlapíró, ki az ösztöndíj kedvezményében részesül, köteles a tanulmányutat az 1902. évi januártól ugyanez évi május 1-ig terjedő terminuson belül általa tetszés szerint választható időben megtenni. 6. Az 500 koronás ösztöndíjből: 300 korona az ut megkezdésekor, 100 korona tanulmányut 15-ik, 100 korona pedig annak 30 ik napján utalványoztatik. 7. A tanulmányut tapasztalatairól az igazgatóságnak jelentés teendő.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következő jelentést adta ki: Folyó hó 6 án reggel 6 órákor a tettyei vitzartóban 1000, az ellentartóban 680 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 690 köbméternek találtatott.

— **(Névmagyarosítások.)** *Krammer Gyula* dunaszekcsői illetőségű, budapesti lakos, valamint *Kornélia, Erzsébet és Irén* leányai vezetéknevének »Kovács«-ra és *Kohn Vilmos* keszthelyi illetőségű ugyanottani lakos vezetéknevének »Szirt«-re kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— **(Téli kikötők.)** *Darányi Ignác*, földmívelésügyi miniszter rendeletére összeírták az adatokat a téli kikötők idej állapotáról és befogadó képességéről. — Az elkészült kimutatás szerint a pozsonyi kikötőben az elkészült kotró-munkálatok következtében 250 hajó, a komáromiban 180 hajó és 21 hajómalom fér el. Az újpesti téli kikötő 36 hek-

tár terjedelmű, 105 gőzös és 420 uszály-hajó fér el benne. Lágymányoson a téli kikötőben 15 gőzös és 50 uszály töltheti a telet. — A tassiban 30 gőzös, 170 uszály, a szegzárdiban 100 gőzös, 400 hajó, a bajaiban 120 normál hajó és 40 malom; a baracskaiban 107 normális uszály, 25 hajómalom; a zimonyiban 330 hajó, a pancsovaiban 10 hajó, az orsovai telelőben és az ó-becseiben több száz hajó, az eszékiben 35 uszály, a gátiban 40 uszály talál télre menedéket. — Egyben a miniszter rendeletileg intézkedett, hogy a hajók biztonságára jégtörőket állítsanak föl és a téli kikötőkben a megállapított telelő díjakat szedjék. Az ellenőrzést jobbra az állami folyammérnökségek gyakorolják.

— **(A Baranyamegyei Hitelintézet.)** városunk ezen ágilis pénzüszete f. hó 11-től kezdve a Király- és Kazinczy-utca sarkán levő saját házába költözködik. A díszesen s a modern igényeknek teljesen megfelelően átalakított helyiségekben az intézet most a rendes takarékpénztári ügyleteken kívül értékpapírok és sorsjegyek eladásával és vételével is fog foglalkozni és a a váltóüzletnél előforduló bármely megbízást is elfogad. Örömmel üdvözljük az intézet ezen újabb vállalkozását és reméljük, hogy új helyiségeiben az oly szépen prosperálásnak induló fiatal intézet bizalomban és tekintélyben erősödni fog.

— **(Katonaszökevény.)** *Karmos József* siklósi illetőségű cselédlegény már két évvel ezelőtt hadkötelessé vált, ő azonban célszerűbbnek tartotta nem állni a mérték alá, hanem e helyett ismeretlen helyre költözködni. Miután az eddig kibocsájtott felhívások dacára sem jelentkezett, a katonai hatóság kiadta *Kormos József*, — mint katonaszökevény ellen — a körözést és elfogatási parancsot.

— **(Elveszett)** *Kiss István* pécsi lakos ma délelőtt a piacon egy hat koronával terhelt pénztárcát elvesztett. — A becsületes megtaláló kéretik, hogy a tárcát adja át a rendőrségnek.

— **(Halálozás a korcsmában.)** *Heves István*, somogyi lakos, tegnap este néhány barátjával betért a falu korcsmájába, hol körülbelül este tíz óráig iddogáltak. Már hazatérni készültek menni, mikor *Heves István* hirtelen rosszul lett és összerogyott. Esméletlenül szállították lakására, hol néhány óra múlva meghalt. Valószínű, hogy *Heves* vagy sziv, vagy agyszélhűdés áldozata, mindazonáltal elrendelték a hulla boncolását.

— **(Tolvajok a bányában.)** A szabolcsi kőszénbányáknál már huzamosabb idő óta észrevették, hogy a területen felhalmozott kőszén és salakot lopják ismeretlen tettesek. Erről jelentést tettek a hatóság embereinek, kiknek sikerült a tolvajokat *Kiss Gábor* és *Malec Ferenc* szabolcsi fiúk személyében elcsipni. A fiatal tolvajokat feljelentették.

— **(Elgázolt asszony.)** *Stern Jánosné*, peterdi lakosnőt tegnap estefelé, a midőn az országuton haza igyekezett, egy arra haladó szekér elgázolta. Szerencsére az asszony nem szenvedett valami súlyos sérüléseket, mindazonáltal feljelentést tett a vigyá-

zatlan kocsis ellen, kiről kistült, hogy részeg volt s így történt a baleset. A kocsist szigoruan megbüntették.

— **(A pécs-baranyai kertészeti egyesület)** holnap november hó 7-én délután 4 órákor a városház közgyűlési termében *Egry József* elnöklete alatt választmányi ülést tart. Az ülés tárgyai lesznek: 1. Fasorsolás. 2. Államsegély kérése.

— **(Műkedvelői előadás.)** A siklósi iparos olvasóköri közkivánatra újból előadták vasárnap »Az ördög mátkája« című szindarabot. A szereplők derekasan megállották helyüket. Különösen kiemelendő *Illés Juliska*, ki igaz ambícióval s jókedvvel játszotta *Judit* szerepét. Éneke kitűnő volt, miért is a közönség szünni nem akaró tapssal többször kihívta a szereplőt a kulisszák mögül. *Kozma Juliska* pedig elragadó naivitással adta elő *Barica* szerepét, úgy, hogy valósággal elragadta a hallgató közönséget. A többi leány-szereplők is jelesen állották meg helyüket. Férfiak közül *Schmidt F.*, *Köröm K.*, *Kossa József* és *Szeitz Antal* érdemelnek dicséretet. Különösen *Schmidt F.*, *Miklóst*, a kovács legényt és *Szeitz A.* a híres *Firtos Estvánt* kitűnően adták. — De nemcsak erkölcsi, hanem anyagi sikere is meg volt az előadásnak. A multkori előadás igaz, hogy deficitel végződött, most azonban a bevétel bőven pluszt jelez. Az összes bevétel 100 kor. 60 fill., a kiadás pedig 28 kor. — Felülfizettek: *Krasznay Mihály* 10 kor., dr. *Tolnai Géza* 2 kor., dr. *Fenicy Ignác* 1 kor. 80 fill., *Richter Károly* 2 kor., *Weisz Zs.*, *Fischer József*, *Markovics Lajos* 1 kor., *Fehér M.*, *Löwenstein S.*, *Schweigert Lőrinc*, *Köröm Gyula*, *Werndorfer Lajos*, *Korompai Gyula*, 1—1 kor., *N. N.*, 2 kor., *Hegedüs Pál*, *Kardos János*, *Ritter Mihályné*, *N. N.* 80—80 fill., *Karch István*, *Zsöks M.*, *Bruszt György*, *Krecs János*, *Révész O.* 40—40 fill.

— **(Temetés.)** *Hartl Ferenc*, városi törvényhatósági bizottsági tagot, 1848-as honvédhadnagyot, ma délután 4 órákor temették a *Ferenciek-utca* 5. szám alatti házból a *bu-daikülvárosi* temetőbe. A temetés impozáns részvétellel folyt le s megjelentek *Nendtvich Andor*, helyettes polgármester vezetése alatt, a városi bizottsági tagok és tiszviselők; a *Polgári Kaszinó*, a pécsi kölcsönös segélyző egyesület, a keresk. és iparkamara és a *Kath. Legényegylet* küldöttségei a temetésen, melyen a 48-as honvédek s nagyszágu résztvevő közönség is ott volt. *Hartl Gyula*, állami anyakönyvvezető, ki édesatyját siratja az elhnyban, a gyászeset alkalmából a megnyilatkozó részvétnek számos jelét kapta s általános részvét kísérette sirjába a nagy idők köztiszteletben álló tanuját.

— **(A polgármester utazása.)** *Majorossy Imre* polgármester jelenleg uton van. Pécsről tegnapelőtt *Debrecenbe* utazott, rokonai látogatására s náluk töltötte *Imre* napját. Onnan *Budapestre* megy, hol városi ügyeket sürget meg, s több fontos ügyben tesz lépéseket. A polgármester előreláthatólag holnapután jön haza Pécsre.

— **(Áthelyezett százados.)** A honvédelmi miniszter botsári *Svastis Elemér* m. kir. honvéd századost *Aradról*, a *lugosi* 8-ik honvéd-gyalogezred 3-ik zászlóaljától a

pécsi 19-ik honvéd-gyalogezred 3-ik zászlóaljához Kaposvárra helyezte át.

— (**A novemberi időjárás.**) A szegedi »Meteor« november hóra a következő időjárást helyezi kilátásba: A hónap első fele fölötté változatos lesz, különösen igen erős hatású csomópontok fogják az időjárást befolyásolni s ránk nézve a kellemetlenebb hűvös, hideg, szeles, esős változatokat hozna. A hónap második fele állandóbb időjárást hoz, de nem valószínű, hogy ennek a színezete télies leend, amiért is jól járt, ki jóslomat elfogadta s korán vetett, mivel annak vetése most már nemcsak igen szép és erős, de minden veszély nélkül nézhet is a kellemetlenebb és kedvezőtlenebb időjárás elébe.

— (**Csillárok, villamos lámpák és minden alkatrészek külön.**) A villamos világítás egyre nagyobb tért hódít, ez az újítás nemcsak célszerű, de a legkellemesebbek egyike, szinte örül az ember, midőn a villamos lámpákat látja. Különösen a magánlakások fényét és elegáns előkelőségét emelik a villamos lámpák és csillárok. Ily csillárokból álló és függő lámpákból bámulatosan szép és finom izlésű, művészies kivitelű példányok láthatók Schönwald Imre ékszerész- és műkereskedő király-utcai villamos tárgyak külön osztályában. Ezenkívül rendkívül nagy választék van villamos körtékben (izzó lámpa), amelyek nemcsak a legkitünőbb minőségűek, de egyúttal rendkívül olcsók. — E cikkekből a cég ezentúl tetemesen nagyobb készletet tart, hogy a folyton fokozódó keresletnek megfelelhessen. Ép azért, a ki a lakásába villamos világítást bevezeti, mulasztást követ el, ha e szép rakárt meg nem tekinti és Schönwald rendkívül olcsó áraival meg nem ismerkedik.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1901. nov. 5. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 774.6 mm. (süllyedő.)

Hőmérsék = 5.1 °C.

> maximuma: 8.1 °C.

> minimuma: 2.5 °C. } tegnapi.

Párhanyomás: 4.5 mm.

Relatív nedvesség: 77. %.

Felhőzet: 10° Str. W. —

Szélirány s erő: W. 2. —

Csapadék 24 órai: 0. — Harmatp. = 1.1 °C.

Hideg, borús i. v. hajlam kevés csapadékra.

Dr. Öirer.

Művészet, irodalom.

Pécs, 1901. november 6.

A vörös talár.

— A pénteki premier. —

Pénteken, holnapután kerül színre először színházunkban a „Vörös talár“, Brieux négy felvonásos drámája, melyet a budapesti »Nemzeti Színház«-ban a múlt hó 18-án adtak először s azóta folyton műsoron van.

A szenzációs dráma cselekménye a következő:

Egy francia kisvárosban: Manlianban gyilkosság történt. Az ügyészség sokszor blamája magát az igazságügyminiszter előtt, az által, hogy az esküdtek mindig fölmentik a vádlottakat. Mintha valamely kormányának ambíciója volna vérpadra hurcolni minél több embert, vagy népessé tenni a börtönöket. Ha a szerző a francia köztársasági kormányt ha-

misán vádolja ezzel, lelke rajta. Nem a mi feladatunk a francia igazságügyi kormányt ily vád ellen megvédelmezni. Denique, a szerző ilyenek tünteti föl a francia igazságot. Vagret ügyész és valamennyi társai, előléptetésre vágyódnak s hogy céljukat elérjék, az említett gyilkosságot mindenáron ki akarják deríteni. Az ügyész oly előléptetésre vágyódik, a melylyel egy vörös talár is jár és e vörös talár s a vele kapcsolatos előléptetés miatt történik minden. Vagret ügyész megbizsa Mousson vizsgálóbíró az ügy kiderítésével. Ez a vizsgálóbíró is előléptetésre vágyódik. Gyanuja egy Etehepare nevű parasztra esik, a kit elfogat. A vádlott konokul tagad, de nem tud alibit kimutatni. Azt állítja ugyan, hogy odahaza volt a gyilkosság éjjelen, de ebben elmentmondásba keveredik. Felesége Nanetta szintén ellentmondó vallomást tesz az alibire vonatkozólag. Más bizonyíték nincs, de mint-hogy az előléptetésre vágyó banda siker után eseng, a vádlottat az esküdtek elé vonszolják. Előzőleg egy egész hosszú felvonás alatt bemutatja a szerző, hogyan kinozzák, gyötrik a vádlottat, hogy vallomásra bírják.

Már-már halálra ítélnék az esküdtek a vádlottat, de ekkor az ügyész lelkiösmerete föltámad. Föltűggeszti a tárgyalást s azután ő maga mutat rá a mentő körülményekre, noha ezért minden társa megveti s főlebbvalója ostobának mondja. Az ügyész lelkiösmeretessége folytán a vádlottat fölmentik.

A vizsgálat alatt kitudódik valami. Az, hogy a vádlott felesége leánykorában elbukott. A végtárgyaláson ezt a vádlott férj megtudja s a negyedik felvonásban e miatt az asszonyt eltaszítja magától, a gyermekeit pedig magával viszi Amerikába. A boldogtalanná tett asszony végső elkeseredésében a vizsgálóbíró egy késsel ledöfi.

○ A második Fedák-est. Fedák Sári tegnap este másodszor lépett fel nálunk az utolsó helyig zsufolt ház előtt »Lili« cimszerepében, mely bájos operette nálunk oly közkedveltségnek örvend, hogy Zsazsának bizony nehéz helyzete volt, mert az ő szerepét oly sokféle képen, annyiszor látta a publikum, hogy Fedák Sárinak a legkisebb hiba is ártalmára lehetett volna. De hát nem azért Fedák Sári ő, hogy azzal az ezredtrombitán dudáló, kis francia leánykával meg ne tudott volna birkózni!

Már színre léptekor óriási s percekig tartó tapssal fogadták, s ez alatt az orchesterből két remek virágkosarat nyújtottak fel, melyek egyikének szalagján ez a felirat díszelgett: »Az isteni Zsazsának — Pécsi Tisztelői«, s e perctől fogva úgy szólván a tapsok árjában játszott tovább.

Rendkívüli erősen az excentricitás felé hajló lénye tegnap este is megnyilatkozott, mindazonáltal — mint mondani szokás — nem esett ki szerepeiből, melynek keretében mindvégig megmaradt. A legtöbb tapsot a második felvonásbeli betétje, a »Lili dalá«-val s Mezeivel énekelt duettje után aratta, mely dalokat 4—5-ször kellett megismételnie.

Az előadás általában igen szépen sikerült s a szereplők mindegyike: Mezei (Plin chard), Vágó (a tanár), Pesti (mint nagybácsi), Molnár, Pásztor és Nagy Vilma méltán megérdemelték a tapsban nyilvánult ama elismerést, melyet nekik juttatott a közönség.

○ Szapáry-induló. Jónás Jancsi, a hirneves cigányprimás ez alatt a cím alatt egy igen szép indulót szerzett, melyet gróf Szapáry Lászlónak, Fiume kormányzójának ajánlott.

○ Az Állatok Világa. Brehmnek Európászerte ismeretes és mindenhol elterjedt művéből a magyar kiadás gyorsan halad előre s mihamar teljesen készen lesz a második hatalmaskötet is. A füzetes kiadásból most jelent meg a 39-ik füzet, amelyhez a kiadó cég szí-

nes nyomatu műmellékletet csatolt. Ez a színes műmelléklet a tarajos sünt ábrázolja. Az Állatok Világának magyar kiadása Méhely Lajos szerkesztésében és Légrády testvérek kiadásában jelenik meg. Az ára füzetenként 80 fillér. Az eddig már megjelent első kötet díszes kötésben 18 korona. Megrendelhető úgy a Légrády testvérek könyvkiadóhivatalában (Váci-körut 78), mint minden könyvtárban.

Folyó szám 41. Idénybérlet 41. Páratlan bérlet.

Nemzeti színház.

Ma, oszütörtök, november 7-én:

Kis mama.

Henry Meilhac és Halévy vigjátéka.

Személyek:

Bruck Valentin, zenész	Pesti K.
Henriette, testvére	Csige Ilonka
Brigitta	T. Csige Böske
Saint Potant	Thury Elemér
La Rochebardiére	Molnár Gyula
Daoulos báró	Vágó Béla
Daoulus báróné	Veszpréminé I.
Bernerette, unokahuga	Szirmay Olga
Dubetsnó	N. Takács Jolán
Polgármester	Szilágyi A.
Piri, pásztorleány	Acél Szidi

Péntek, november hó 8-án:

A vörös talár.

Eugène Brieux drámája.

Törvénykezés.

Korcsmai verekedés áldozata.

— Esküdtszéki tárgyalás. —

Pécs, 1901. nov. 6.

A mai nap folyamán Ivicsin Pávó dályoki sokac legény került az esküdtszék elé, szándékos emberölés vádja miatt.

A tárgyalást Hardi Sándor kir. törvényszéki elnök vezette. Szavazó bírák voltak: Makara István és Jobszt Béla törvényszéki bírák. A vádhatóságot Vörös Endre dr. kir. alügyész képviselte, a védői tisztet Ferency László dr., pécsi ügyvéd teljesítette. A jegyzőkönyvet Rihmer Aladár törvényszéki aljegyző vezette. Tolmácsként működött Maximovics Sándor hites szerb tolmács. Az esküdtszék kisorsolás utján következőkép alakult meg: esküdtek: Grauman János, Ribics Máté, Kráoszonyi Ferenc, Nick Alajos dr., Ruh Ernő Kelemen Mózes dr., Porges Béla, Höfler János, Sey Ernő dr., Stein Lajos dr., Payer József, Eisner József, pótesküdt: Papp András.

A vádlott, Ivicsin Pávó, a következő bűntény miatt került az esküdtszék elé: Ez év június 29-én Péter és Pál napján, reggel 8 órakor elment a Kerbarics téle korcsmába pálinkázni. Itt találta Jednarics Vinkót, rokonát, a ki szintén pálinkázott. Jednarics a vádlottat föl szólította, hogy fizesse meg husz fillérenyi tartozását. Ivicsin mit sem akart arról tudni, mintha ő tartoznék rokonának, a mi fölött összevesztek. Jednarics szidni kezdte Ivicsin anyját, meg az istenit, de a vádlott türelmesen hallgatott, majd elment a korcsmából, állítólag azért, hogy pénzt hozzon magának hazulról. Nem sokára ismét visszatért a korcsmába, de Jednaricsot nem találta ott, rövid időre rá az is megérkezett. A vádlott vallomása szerint a mint Jednarics őt meglátta, ismét szidni kezdte az anyját. Most már nem hallgatta szó nélkül, hanem visszavágott neki. Erre Jednarics fölkapta az egyik széket, úgy hozzá vágta a vádlotthoz, hogy az leesett a lábáról. Majd föltápaszkodott és elő-

rántva övéből kését, Jednaricsot kétszer megszurta. Az egyik szurást a mellén, a másikat a hasán ejtette. Az áldozat a két szurás következtében rövid idő múlva meghalt.

Igy adta elő a vádlott a tényállást. A tárgyalásra egész csomó tanut idéztek be, a kik egyik része a vádlott mellett, másik része a vádlott terhére vallott. A jelentősebb tanuk közül *Kerbarics* György, a vendéglős, terhelően vallott a vádlottra nézve, ugyanis azt mondta, hogy a mikor Jednarics az ajtóban megjelent, Ivicsin Pávó szidni kezdte, s fenyegette, hozzá ne jöjjön, ha kedves az élete. Erre fogta föl az elhalt a három lábú széket és ütötte meg vádlottat. Egy másik tanu, *Prakatur* Pávó a verekedésből semmit sem látott, csak az azt megelőző pörlekedést hallotta. *Petrof* György mint mentő tanu vallott, a mennyiben azt állította, hogy a mint Jednarics a korcsmaajtóban megjelent, nem Ivicsin kezdte a szóváltást, hanem ismét az elhalt. Így tehát a vádlott vallomásaival egyezett meg a tanu vallomása.

A tényállás megállapítása után az ügyész és a védőügyvéd megtartotta vádló, illetve védő beszédét, majd feltették az esküdteknek a kérdő pontokat. Az ügyész *gyilkosság* bűntettében kérte *Ivicsin* Pávót bűnösnek kimondani, míg az ügyvéd *testi sértésben*.

Lapunk zártakor a verdiktet még nem hozták meg.

§ **Gyilkos bérkocsis.** E címen számoltunk be tegnap az esküdtszéki tárgyalásról, mely lapunk zártakor még tartott s csak esti 7 óra után ért véget. Már jeleztük tegnap, hogy semmi körülmény sem szólt a mellett, mintha *Horváth* bántalmazása okozta volna az elhalt *Marócsay* halálát. Az orvosi vélemény is inkább azt az esetet tartotta a halál okának, hogy *Marócsay* részeg fővel leesett az egy méter nyolcvan centiméter mélységű, terméskővel kirakott árokba, a hol huszonnyocadikán reggel csupa vér közt az elhaltat megtaláltak.

Az ügyész bizonyítékok hiányában kénytelen volt a *vádat elejteni*, mert ugymond, nem tudja az ok és okozat közt összefüggést oly világosan az esküdtek elé állítani, hogy az minden kétséget kizárna. De ezzel nem ért véget a tárgyalás. *Marócsayné* férje halálát mindenképen meg akarta bosszulni, s mint *magánvádló* lépett föl. Mivel azonban szegény, ügyvédet nem akart megnevezni, a ki képviselte volna, mire *Kaufér* Jenő dr., ki mint tolmács szerepelt, díjtalanul elvállalta a képviselőt. *Kaufér* Jenő dr. meg is szerkesztette a kérdő pontokat. Az esküdtek verdiktje azonban *Horváthot a súlyos testi sértés vétsége alól fölmentette*, mire a törvényszék is meghozta fölmentő ítéletét.

§ **Megszűnt csőd.** A kaposvári kir. törvényszék közhírré teszi, miszerint *Strenger* R. szigetvári kereskedő ellen nyitott csődöt felosztható vagyon hiánya miatt megszüntette.

Közgazdaság.

□ **Allatjárványok.** Bács-Bodrogh vármegye *Tizza Kálmán falva* községének sertésállományában a sertésvész járványosan fellépett. Ugyane vármegye *Petrovác* községében szintén fellépett a sertésvész, míg e megye *Karavukova* községében a sertésvész s a pécsi járás *Pellérd* községében uralgott sertésorbanc megszűnt, minek folytán az elrendelt záriatot feloldó ták.

□ **A vetések állása.** A földmivélsügyi miniszterhez beérkezett jelentések alapján a vetések állása október végén a következő volt: Október második felében is gyakori esőzések voltak, kivéve a délvidéket, a hol inkább száraz és szeles időjárás uralkodott. A vetési munkálatokkal többnyire elkészültek s a vetések nagyjából jól keltek és szépen is zöldelnek. A repce miatt panaszoknak sok helyütt, a melyek nagyrésztben gyengék. Az őszi buza- és rozsvetésekben néhol férges és rovarok, különösen pedig a hesszeni légy és gabonafutrinka elég sok kárt okoznak. A délvidéki és erdélyrészi vármegyékben egyes helyeken az egerek is, habár csak kisebb mértékben, pusztítják a vetéseket. A gazdasági munkálatok közül a répaszedés még több helyütt folyik; néhol szántanak, sőt itt-ott még vetnek is, különösen a Tisza-Maros szögén, a hol a szárazság miatt sokat késtek a vetéssel. A szüret befejeztetett, elég jó eredménnyel. Takarmányneműekben és szalmában több helyütt hiány mutatkozik; az utóbbi időig a jószág még künn járt a legelőkön, a hol a fűnövs a sok esőzés miatt többnyire kielégítő volt. A hidegek bekövetkeztével azonban a jószág is az istállóra szorul.

□ **Takarmányok szállítási kedvezménye.** Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter a földmivélsügyi miniszternek iniciatívájára az államvasutakon, tekintettel az egyes vidékeken mutatkozó takarmányszükségre, a takarmányanyagoknak szállítási kedvezményt biztosított. Ez a kedvezmény kiterjed korpára, olajpogácsára, malomkonkolyra, árpa, tengeri, dara küldeményekre. A díjtétel kedvezményét igénybe venni kívánó gazdák a gazdasági egyleteknél igazolványt kapnak, melyet a fuvarlevélhez csatolni kötelesek.

TÁVIRATOK.

— **A király elutazása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délután kíséretével Gödöllőről Bécsbe utazott.

— **Abaujmegye kegyelete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Abaujmegye mai közgyűlésén *Péchy* főispán beszéde mellett leplezték le a közgyűlési teremben *Erzsébet* királyné karrarai márvány emléktábláját. *Szilágyi* Dezső emléket pedig jegyzőkönyvileg megörökítették.

— **Uj közművelődési egyesületi elnök.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pozsonyi magyar közművelődési egyesület a *Pálffy* István gróf lemondása folytán megürült elnökségre *Apponyi* Albert gróft választotta meg s ezt ma üdvözlő táviratban hozták tudomására.

— **Képviselőválasztás Karlócan.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A karlócai választókerületben ma délelőtt dr. *Szekulics* Lázár nemzetipártit választották meg képviselővé *Potocsnák* ellen, a ki az oppozicionális koalíció jelöltje volt.

— **Téli időjárás.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lembergben tegnap óta szakadatlanul havazik. A hő

mérő öt fokot mutat zérus alatt s a közeli folyókon jégzajlás van.

— **Öngyilkos főhadnagy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Pápan *Örtang* János, nyugalmazott főhadnagy ma reggel hasba lőtte magát s rögtön meghalt. Tettének oka gyógyíthatatlan betegsége volt.

Szerkesztői üzenet.

Valaki. Azt a csinos kis verset *Löböl* Leo, lapunk szorgalmas levelezője írta, a ki az önök vidékéről való.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha** és **mellékhelyiségek**ből, az **Árpád-utca 31. szám alatti házban** november 1-től kiadó.

Évi bér **280 korona.**
 Bővebbet ugyanott a házmesternél vagy lapunk kiadóhivatalában.

Állami hivatalnok BUTOROZOTT SZOBÁT ha lehet teljes el- látással

keres intelligens keresztény családnál.

Ajánlatok
f. hó 15-ig a kiadóhivatalhoz intézendők „Államhivatalnoknak“ jelige alatt.

!! Éppen most jelent meg !! A Pécs szab. kir. város és határában levő épületek jegyzéke

(Háztulajdonosok névjegyzékével)
 ára **2 korona.**
 Kapható lapunk kiadóhivatalában.

Szülők figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete al kalmával bátorkodom dúsan felszerelt

fiu és gyermek ruha-raktáramat

n agybecsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **locsóságuk** mellett **tartósságukért** kezeskedem.

Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktár,
Pécs, Széchenyi-tér 7.

12265. sz.

Ttkv. 1901. **Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szigetvári takarékpénztár végrehajtató kérvénye folytán a végrehajtási árverés nevezettnek Vörös Joakimné Pap Mari szt-gáli lakos végrehajtást szenvedő elleni 1500 kor. tőke, ennek 1900. augusztus 30-tól járó 6% kamatai, 39 kor. 30 fil. per, 25 kor. 30 fil. végrehajtási, 24 kor. 30 fil. árverés kérései, 12 kor. 75 fil. jelenlegi és még felmerülendő költségek, ugy csatlakozás folytán dr. Székely Ede ügyvéd 60 kor., dr. Darányi Ferenc ügyvéd 100 kor., Lederer Samu 139 kor. 30 fillér tőke és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. §. alapján s a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék és a szent-lőrinczi kir. járásbíróház területén levő:

1. a szt-gáli 82. sz. betétben A. I. 1—5. sorsz. alatt felvett ingatlanra a rajta levő 53. és 54. ö. i. számú házra 1442 kor.,
2. ugyanezen betétben felvett II. 1—4. sorsz. a. felvett ingatlanra 600 kor.,
3. ugyanezen betétben felvett III. 1—5. sorsz. a. ingatlanra a 48/12192-ed rész legelő illetőséggel 444 korona becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén az árverés fogantatására határnapul 1902. évi január hó 31. napjának d. e. 9 órája Szent-Gál község házához kitűzetett, a mikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent elsorolt ingatlanok a legtöbbet ígérőnek kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1901. évi október hó 21-ik napján, a kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Kerese,

kir. törvényszéki bíró.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy Tauszig Ármín divatkereskedésében közel 10 éven át elfoglalt állásomtól e hó 1-én megváltam és **1902. február 1-én** a jelenlegi Róth és Társa-féle helyiségben, **Király-utca 6. sz. alatt** saját czégem alatt egy

női-divat és confection-üzletet nyitok.

Az eddig irántam tanusított joakarátért köszönetet mondva, kérem azt új vállalatomra is átruházni.

Pécs, 1901. november 6-án.

Teljes tisztelettel

Rosenberg Lajos.

Kizárólagos

Posztógyári-raktár

Pécs, Apáca-u. 2. Takarékpénztári új palota.

35%-ot takaríthat meg minden férfi, ki ruhaszükségletét kizárólagos **Posztógyári raktárunkból** fedezi. Óriási választékot tartunk honi, angol, gráci és brünni

férfi ruha szövetekben

és **szabó kellékekben**, ugy szintén tömösvölgyi és pinkafői **lótakarókban**, melyeket rendkívüli **olcsó** árakban árusítjuk.

Tisztelettel

Leichner és Fleischer.

Singer varrógépek

mintaszerűek szerkezet és kivitelben.

Singer varrógépek

nélkülözhetlenek a háztartás és iparban.

Singer varrógépek

utolérhetetlenek varrási gyorsaság és tartósságban.

Singer varrógépek

a legelterjedtebbek a gyári üzemben.

Singer varrógépek

a legalkalmasabbak a divatos nőimzéshez.

Ingyenes oktatási kurzusok a divatos műhímzésben is.

Párisi világkiállítás 1900.

„Grand Prix“

a legmagasabb kiállítási díj.

Singer Co. varrógép részvénytársaság.

PÉCS, Széchenyi-tér 16. sz.

Hirdetések

a hirdetésbélyeg megszűnése folytán

jutányosan felvétetnek a

„Pécsi Figyelő“ kiadóhivatalában.

836. szám.

1901.

Árverési hirdetmény.

Alólirott erdőgondnokság által közhírré tétetik, hogy a **vaiszlói uradalmi erdő páprádi** (döngöröki) **erdőrézsében levő 1902 évi vágásban** (az Ilona gúnyhó mellett) mintegy **358 drb 2737.74 m³ tölgy** és **56 drb 292.79 m³ kőris** tövön álló

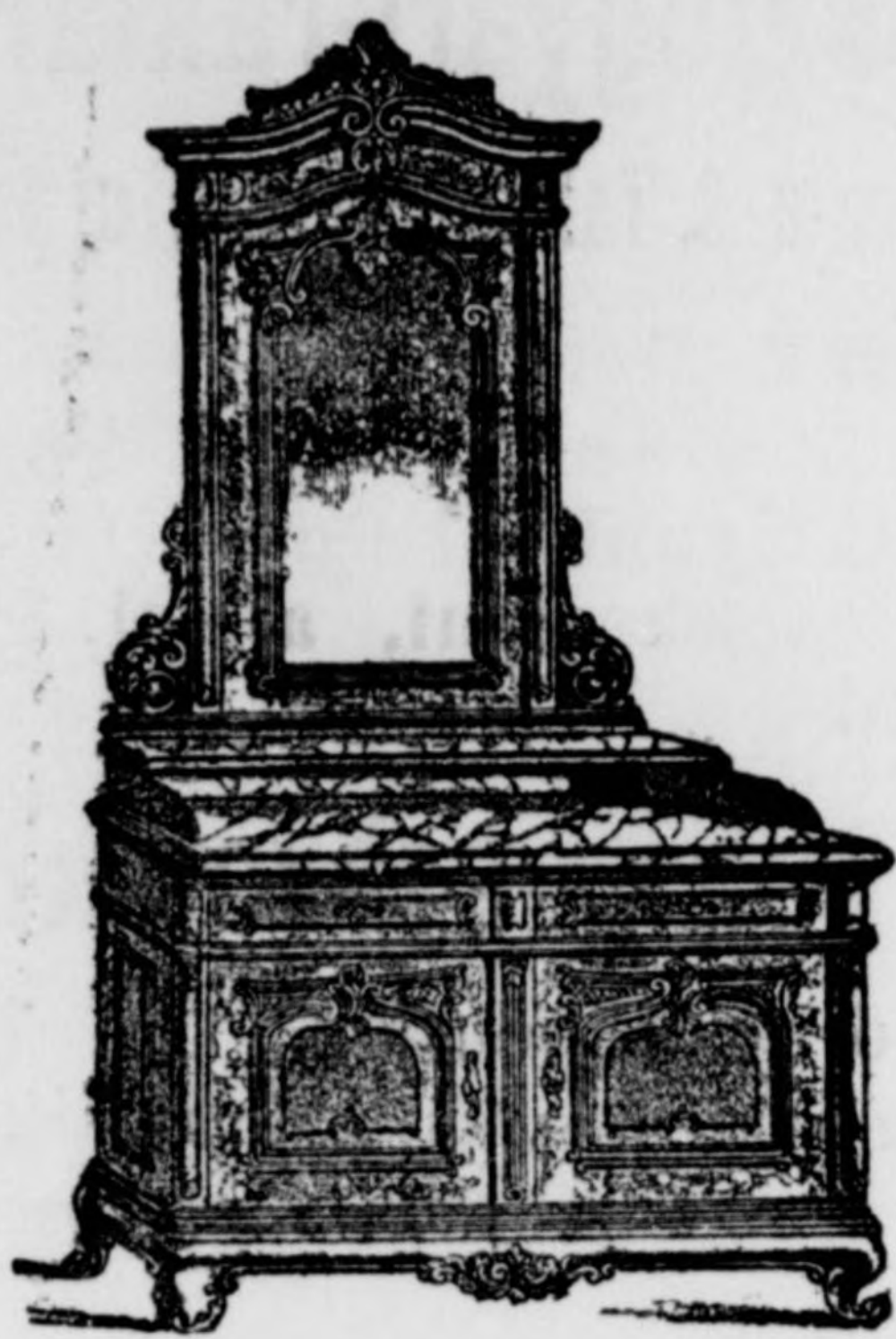
épület-, szerszám- és tüzi-szálfa

1901. évi november hó 13-án és következő napjain reggel 8 órától kezdődőleg a helyszínén szállanként nyilvános szóbeli árverés útján a legtöbbet ígérőknek azonnali készpénzfizetés mellett el fog adatni.

A feltételek a vaiszlói erdőgondnokságnál a délelőtti órák alatt megtudhatók és az árverés napján annak megkezdése előtt ki fognak hirdettetni.

Vaiszló, 1901. évi október hó 31-én.

**A vaiszlói közalapítványi
m. kir. erdőgondnokság.**

ZSOLNAY IMRE

BUTOR-

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca **11.** szám.

Erreth-féle borok kizárólagos raktára.

Nagyságos **Erreth János** ur, Pécs város elsőrendű bortermelője **kitűnő minőségű, saját termésű**

pécsi hegyi borainak

eladását kizárólag tisztelettel alulirotra ruházván, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy ezen köztudomásulag **a legkényesebb igényeknek is megfelelő ó-borokat** mindig friss töltésben palaczkozva, kívánatra hordókban is — **hamisítatlan minőségért kezeskedve** — árusíthatom.

A fenti borokból különösen a következőket van szerencsém a n. é. közönség figyelmébe ajánlani:

1891. évbéli fehér asztali bor literje . . . 55 kr.

1885. évbéli bálicsi fehér pecsenye-bor,
palackja (0.7 l.) 70 kr.

Adónélkül 7 krral olcsóbb literenkint.

☞ Árak palaczkokkal együtt értendők. Palaczkok 7 kr. értékben visszavétnek. ☞

Kerdl Lajos,

fűszer-, bór- és csemege-kereskedése
PÉCSETT, Király-u. 6. sz.

Hamisítatlan minőségért kezeskedik.

Zamatos asztali borok.

Kitűnő pecsenye-borok.

Baranyamegyei Hitelintézet Részvénytársaság Pécs.

Értesítjük igen tisztelt ügyfeleinket, hogy hivatalos helyiségeinket **f. é. november hó 11-től** az intézet saját házába (Király- és Kazinczy-utca sarkán) teszszük át.

Egyuttal tudatjuk, hogy **a bank- és váltó-üzlet** összes ágazataiba vágó, bármely megbízást **a legelőnyösebb feltételek mellett** teljesítünk.

Pénzbetéteket betétkönyvekre, checkszámlára és pénztárjegyekre előnyös kamatláb mellett fogadunk el.

Az intézet **leszámitol bel- és külföldi váltókat.**

Értékpapírokat és sorsjegyeket vesz és elad.

Előleget nyújt értékpapírokra **igen előnyös feltételek** mellett.

Külföldi pénznemek vételét és eladását, valamint checkek és utalványok kiállítását jutányosan eszközli.

Szelvény és kisorsolt értékpapírok **beváltása.**

Osztálysorsjáték.

A „Phönix“ elsőrangú biztosító-társaság főügynöksége.

Az igazgatóság.

A Pécs-Baranyai Fillérszövetkezet helyiségei ugyanott.